

Studiebesök på Kungliga Musikhögskolan (KMH) 13 december 2018

Studiebesöket startade kl. 17.15, så det var redan mörkt när vi kom fram till det spännande huskomplexet. Det består av två nya byggnader och en gammal.

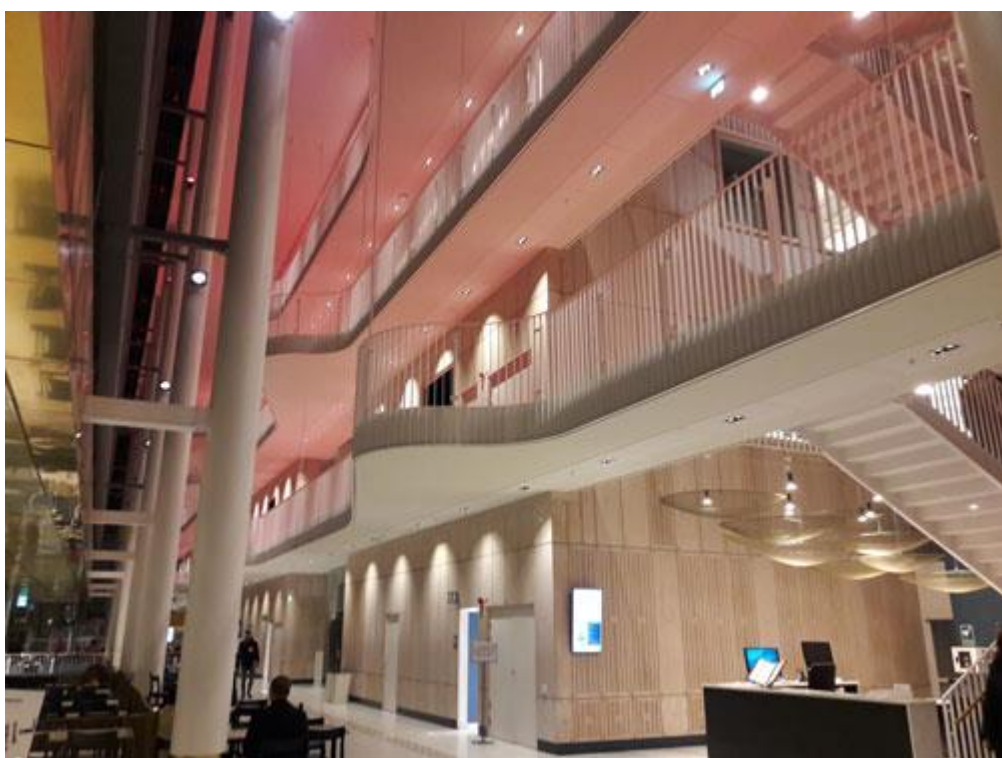
Här till vänster om entrén ser man det stora fönstret i det byggnadsminnesförklarade före detta stallet i tegel från 1886, som ligger inlemmat mellan de två nya byggnaderna.

KMH invigdes i januari 2017.

Vi togs emot av Per Sjöberg, konsert- och eventproducent. Han hade fått hoppa in för den ordinarie guiden, som hade fått förhinder.

Vi hade samlats i den stora entréhallen framför den gyllene "skylten" som presenterar alla donatorer som har möjliggjort uppförandet.

Per berättade om KMH:s verksamhet: Utbildning och forskning inom musik och musikpedagogik. Den är landets enda fristående musikhögskola med en bred utbildningsverksamhet.

Musikhögskolan har sex institutioner: Folkmusik; Jazz (inklusive pop och rock); Klassisk musik (inklusive kyrkomusik); Komposition, dirigering och musikteori; Musik- och medieproduktion samt Musik, pedagogik och samhälle (MPS).

Söktrycket är stort: Av 2000 sökande kommer ca 200 in.

Idag är könsfördelningen 50/50.

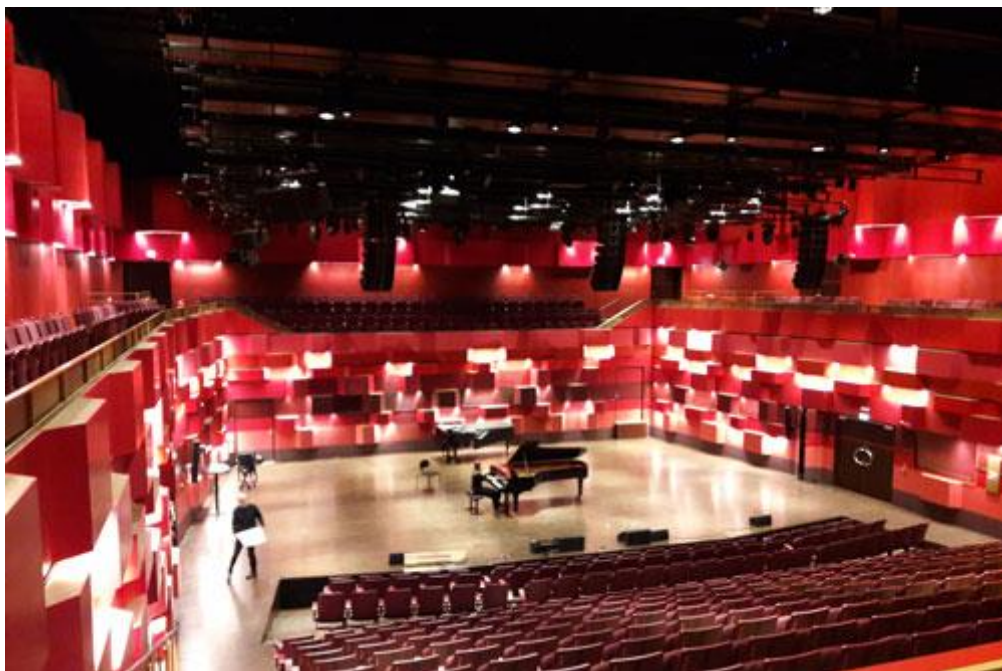

Vi startade vår rundvandring i lokalerna med att gå in i biblioteket i det gamla stallet till vänster.

Med sina bevarade gamla takbjälkar och fönster är det en väldigt inspirerande miljö. Även golvet, som utgörs av träkubbar, är intressant.

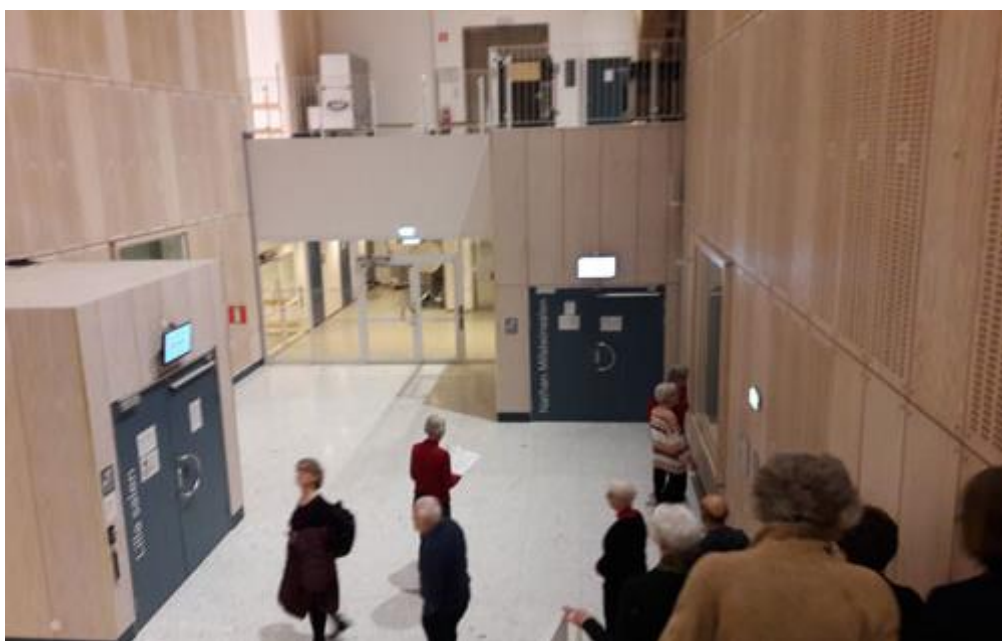

Från biblioteket gick vi över till högra sidan av entréhallen, där den största konsertsalen, "Kungssalen", finns.

Inne i den röda, totalt ljudisolerade salen, fick vi tassa tyst. En pianoelev satt vid flygeln och övade.

Trots det korta besöket i salen hann vi få ett intryck av den fina akustiken och kunde ta bilder.

Sen gick vi en trappa ner för att komma till två andra, mindre, konsertsalar. Till vänster ser vi ingången till "Lilla salen" och till höger rakt fram ingången till "Nathan Milsteinsalen".

Nathan Milsteinsalen har ett fönster ut mot hallen utanför, så man kan se in, men ingenting hörs ut. Till ljudisoleringen bidrar att fönstren är monterade snett (det syns i ovankanten), vilket gör att ljudet absorberas bättre.

Den här salen är byggd för att passa för akustiska instrument och i fonden dominerar en stor orgel.

Lilla salen däremot är specialanpassad för moderna, elektroniska, instrument.

I taket finns en så kallad klangkupol för bästa ljudkvalitet.

Klangkupolen består av tre ringar i olika storlek, som bär upp ett antal högtalare.

Efter besöket i Lilla salen gick vi genom en förbindelsegång för att komma till hus 4, som ligger på andra sidan biblioteket, utmed Lidingövägen.

Här, i änden av en lång korridor med övningssalar, finns en sal specialanpassad för körsång.

Därinne pågick verksamhet, så dit in kom vi inte.

Därmed avslutades vår rundvandring och vi tackade Per för en mycket intressant visning.

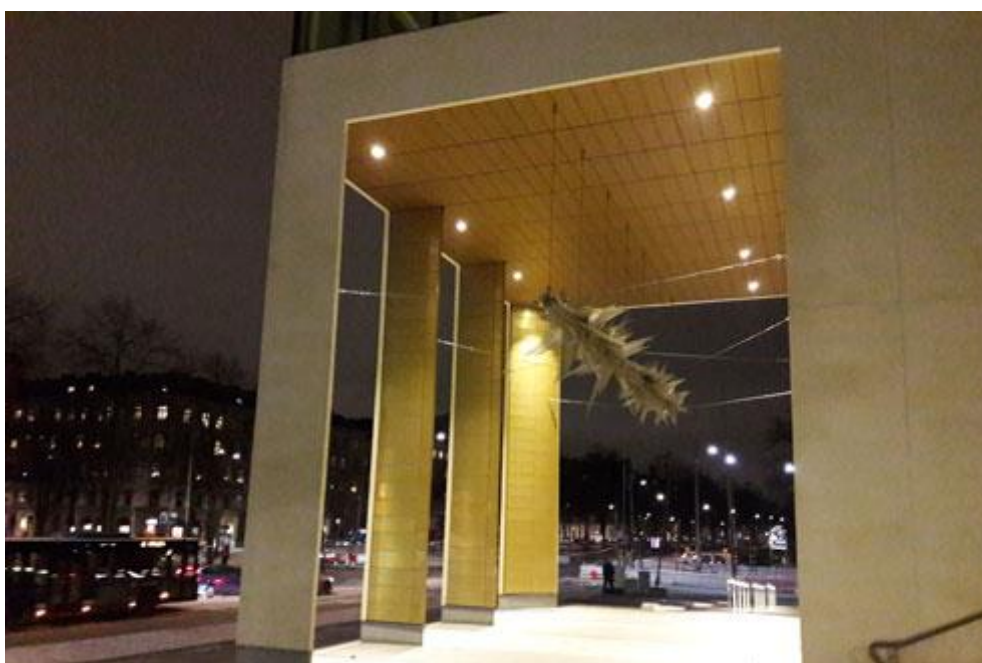

Efter den guideade visningen hade vi möjlighet att lyssna på en gratis-konsert i Lilla salen. De flesta hade tagit chansen och bokat in sig på den.

Det var elever på jazzinstitutionen som underhöll.

Vi fick alltså möjlighet att själva konstatera att ljudet därinne är fantastiskt och även att eleverna är mycket proffsiga och duktiga.

När vi gick hem efter konserten, kunde vi i arkaden vid hus 4 se konstverket "Sch, tyst, lyssna" av Ebba Matz.

Det är en tredimensionell bild av de ljudvågor som bildas av just de tre orden.

Konstverket hänger i arkaden vid hus 4, under körsalen.

Det var verkligen en mycket intressant och givande kväll.